Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 393/2026
07.04.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јована Челебића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К-273/23 од 24.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-22/26 од 30.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2026. године, једногласно, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Јована Челебића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К-273/23 од 24.10.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-22/26 од 30.01.2026. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Параћину 4К-273/23 од 24.10.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године. Према окривљеној је изречена мера безбедности одузимање предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-22/26 од 30.01.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Параћину и браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Параћину 4К-273/23 од 24.10.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда (с тим што бранилац означава да захтев подноси само против другостепене пресуде, али из образложења произлази да се истим побија и првостепена пресуда) захтев за заштиту законитости поднео је

бранилац окривљене АА - адвокат Јован Челебић, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-22/26 од 30.01.2026. године и предмет врати на поновно суђење „Вишем суду у Јагодини“.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП-а не може заснивати и као незаконит доказ издваја потврду о привремено одузетим предметима, обзиром да у истој није означена количина опојне дроге ни у бруто, ни у нето износу, а што посебно добија на тежини када се зна да приликом претреса тавана куће није било сведока претреса, јер су полицајци били сами на тавану током претреса. У вези са изнетим, наводи да опојна дрога, која је наводно пронађена на тавану није измерена, доводи у питање и место и количину опојне дроге, и то без обзира што је окривљена потписала и записник о претресању и потврду о привремено одузетим предметима, јер она приликом предузимања ових радњи није имала браниоца иако се већ тада предузимају радње у поступку за кривично дело за које је предвиђена обавезна одбрана, а што представља и повреду правила из члана 74. ЗКП.

Изнете наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се, по ставу Врховног суда указује само на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, овај суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 157. став 4. ЗКП, прописано је да ће се о сваком претресању сачинити записник у коме ће се тачно описати предмети и исправе које се одузимају и место на коме су пронађени, а посебно ће се образложити због чега се претресање врши ноћу. Записник о претресању потписују присутна лица. О одузетим предметима ће се сачинити потврда која ће се одмах издати лицу код кога су предмети, односно исправе одузете.

Одредбом члана 147. ЗКП, прописано је да ће орган поступка предмете који се морају одузети по кривичном законику или могу послужити као доказ у кривичном поступку привремено одузети и обезбедити њихово чување, док је одредбом члана 150. ЗКП прописано да се лицу од кога су предмети одузети издаје потврда у којој ће се ти предмети описати, навести где су пронађени, од кога се одузимају као и својство и потпис лица које радњу спроводи.

Из списа предмета произлази да је доказна радња претресања стана и других просторија у ... у улици ... дана 24.11.2021. године, извршена од стране овлашћених службених лица ПС Ћуприја, на основу наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Параћину КппПов 361/21 од 17.11.2021. године, у присуству два

пунолетна грађанина као сведока претресања и држаоца стана, о чему је у смислу члана 157. став 4. ЗКП, сачињен записник, који су без примедби потписала сва присутна лица, као и потврда о привремено одузетим предметима ПС Ћуприја број 200/21 од 24.11.2021. године, која је потписана од стране окривљене.

Имајући у виду изнето, по оцени овога суда, потврда о привремено одузетим предметима ПС Ћуприја сачињена је истог дана 24.11.2021. године, када је извршено претресање наведених просторија, у полицијској станици, јер на лицу места није било техничких услова за њено сачињавање, при чему су у истој наведене и прецизно описане ПВЦ кесе у којим се налазила биљна материја зелене боје налик на опојну дрогу марихуану неутврђене бруто масе, а које су након претреса од окривљене АА привремено и одузете, уз потврду коју је окривљена без примедби и потписала. При томе је поступљено у смислу члана 147. ЗКП, јер су предмети одузимања били биљна материја за коју је у току поступка утврђено да је опојна дрога канабис – марихуана који се као предмети извршења кривичног дела морају одузети. Такође, није спорно да је након обављеног претреса и издате потврде о привремено одузетим предметима у којима су набројане ПВЦ кесе са осушеном биљном материјом зелене боје налик на опојну дрогу марихуану неутврђене бруто масе, који су достављени НЦКФ у Нишу на вештачење којом приликом су и прецизно измерене и тако добијене нето количине стављене на терет оптужним актом окривљеној, а што све произлази из налаза и мишљење НЦКФ групе за физичко-хемијске анализе и вештачење у Нишу број 234-3-3526/21 од 14.12.2021. године, а који доказ је изведен у току поступка као законит доказ.

Уједно Врховни суд указује да из потврде о привремено одузетим предметима произлази да је окривљена исту без примедби потписала као грађанин, а не као осумњичена и да поводом проналажења предмета није давала било какву изјаву. При томе, одредбом члана 150. ЗКП је прописано да потврду о привремено одузетим предметима потписује лице које радњу спроводи, па самим тим потпис окривљеног на потврди није неопходан, тим пре, што лице које је наведено у потврди као лице од кога се одузимају ствари исту може и да одбије да потпише, при чему сам потпис на потврди о привремено одузетим предметима, не представља изјаву окривљеног о предаји ствари - предмета које има у притежању, већ доказ - потврду, о томе који предмети, када, од кога и по ком законском основу су одузети.

При томе наводи захтева којима се указује да се приликом претреса тавана куће сведоци претреса нису налазили физички на тавану, већ испод тавана, представља ствар чињеничних утврђења суда из којих разлога нису били предмет оцене Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене неосновано указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у преосталом делу је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљене у образложењу захтева означава и образлаже повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а које

повреде не представљају законом дозвољене разлоге у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и њеном браницу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић